

„Az örökhagyó a megtámadott végrendeletben egyik örökösévé a vele sok éven át házasságon kívüli viszonyban élt nő leányát, a felperest nevezte ki.

A felebbezési bíróság álláspontja abban is megfelel az anyagi jognak, amidőn kimondotta, hogy ebben semmi erkölcs-telenség nem foglaltatik és a célzatban sincs erkölcstelenség, mert ha való is, hogy felperes az örökhagyónak a fentmeg-nevezett nővel nemzett természetes gyermeke, sem erkölcsi, sem jogi szempontból nem kifogásolható, hogy erről végren-deletében juttatással megemlékezék.“ (P. I. 2269/1924.)

Közszerezmény honorátiorok közt. Felperes polgári iskolai tanítónő, aki a házasság tartama alatt részben magánórák adásával, részben mint ideiglenes helyettes tanítónő a követelt ingók megszerzéséhez keresmé-nyével hozzájárult. Az alperes férj, ugyancsak honoratior (közelebbi fog-lalkozása az ítélethől ki nem tűnik). A Kuria P. V. 5174/1924. sz. hatá-rozatában a kereseti tárgyakat a peres felek közszerezményének tekin-tette. Ez az ítélet újból helyesen anticipálja a polgári törvénykönyv ja-vaslatának intézkedését. Az adott esetben annyiban méltánytalan lett volna a közszerezményi igény megtagadása a honoratior jelleg címén, mert hiszen a felperes nemcsak vélelmezett, de tényleges együtt-szerző is.

Üzletátruházás. A hitelélet feltámadásával sok olyan kérdés válik aktualissá, amelyeket a hitelélet összesorvadása időlegesen elnémitott. Bizonyos, hogy az üzletátruházási törvény is erős gyakorlati jelentőségre jut majd, mint a feltámadt hitelélet egyik kizáró jelensége. A háboru előtti gyakorlat a vissza-élések üldözésében elég szigorú tételeket teremtett, amelyek itt-ott túllőttek a célon. A Kuria P. VII. 7172/1924. sz. hatá-rozata iránymutató lesz az újra éledő gyakorlat kialakulására.

A döntésből kiemeljük a következőket:

Nincs megtámadva a felebbezési bíróság ítéletében fog-lalt az a megállapítás sem, hogy az alperes cég az üzleti be-rendezési tárgyakon kívül semmi más üzleti értéket — vevő-kört, követeléseket stb. — nem kapott.

Ezen tényállás mellett nem lehet szó az üzletátruházás-ról, mert üzletátruházás — az állandó bírói gyakorlat érte-lmében — akkor forog fenn, ha az átruházás tárgyául szol-gáló üzleti értékek a maguk összességében a kereskedelmi üzlet folytatására alkalmasak, már pedig az üzleti berende-zéssel egymagával nem lehet kereskedelmi üzletet folytatni. Ezzel szemben semmi jelentősége sincs az alperes cég ré-széről a perben csatolt hírlappéldány szerint közzétett annak az értesítésnek, hogy ő a bolthelyiséget átvette és az üzleti berendezést megvette, amivel nyilvánvalóan csak az volt a célja, hogy az eladó hitelezőinek juttassa azt a 450.000 ko-ronát, amelyet ő az eladónak az üzletberendezési tárgyak vé-